

Συναίνεση στο ξεπούλημα?

Κώστας Γιαννάκης
Γραμμ. της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Αχαΐας

Όσοι δεν παρακολούθησαν την συζήτηση στο κανάλι της Βουλής πληροφορηθήκανε σήμερα για το αποτέλεσμα από τον τύπο με δημοσιεύματα όπως το παρακάτω απόσπασμα [από in.gr](#)

Με τις ψήφους της ΝΔ

Υπερψηφίστηκε επί της αρχής το ν/σ για την απασχόληση των νοσοκομειακών γιατρών

Αθήνα 24/02/09

Με τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, υπερψηφίστηκε **επί της αρχής**, το νομοσχέδιο του υπουργείου Υγείας για την απασχόληση των νοσοκομειακών ιατρών.

Ο υπουργός Υγείας, Δημήτρης Αβραμόπουλος, προσήλθε στη Βουλή, έχοντας εξασφαλίσει την συναίνεση της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος (ΟΕΝΓΕ) στο προτεινόμενο νομοσχέδιο:

«Η ΟΕΝΓΕ, με απόφασή της, δηλώνει ότι καλύπτονται οι όροι της κλαδικής σύμβασης, με την προϋπόθεση ότι θα ψηφιστεί το νομοσχέδιο με τις βελτιώσεις που υπήρξαν με τον γόνιμο διάλογο. Τι θα κάνει η αξιωματική αντιπολίτευση; Θα επιμείνει στην στείρα άρνηση;» αναρωτήθηκε.

Τι ξέρει ο Υπουργός και δηλώνει ότι έχει εξασφαλίσει την συναίνεση της ΟΕΝΓΕ? Πολύ φοβάμαι ότι η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ (που αναφέρεται ως ΟΕΝΓΕ στο δημοσίευμα) είναι αυτή της οποίας την συναίνεση «εξασφάλισε» ο Αβραμόπουλος. Και το λέω αυτό γιατί ήταν φανερές οι προθέσεις των Τσούκαλο-Λαοπόδη στο Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ (23/2/2009) και άλλωστε δεν θα ήταν κάτι το πρωτόγνωρο να ξεπουληθεί ο αγώνας των νοσοκομειακών γιατρών ή να μεταφερθεί αλλοιωμένη η απόφαση της ΟΕΝΓΕ στον Αβραμόπουλο – [έχει ξαναγίνει άλλωστε](#). Είναι έτοιμοι φαίνεται οι Τσούκαλος-Λαοπόδης να αποφασίσουν ότι καλύπτονται οι «προϋποθέσεις»....

Είναι πλέον φανερό πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η ηγεσία της ΟΕΝΓΕ προσπαθεί με νύχια και με δόντια να διαστρεβλώσει τις αποφάσεις του Έκτακτου Συνεδρίου, ο Τσούκαλος να «σεβαστεί» την υπογραφή του στην Κλαδική Συμφωνία όσο την «σεβάστηκε» ο Αβραμόπουλος – κι εδώ φαίνεται η υποκρισία πίσω από τις δηλώσεις Τσούκαλου που καλούσε τον Αβραμόπουλο να σεβαστεί την υπογραφή του.

Αυτό που θα πρέπει να γίνει όμως κατανοητό είναι ότι για τους νοσοκομειακούς γιατρούς, **κλαδική συμφωνία μπορεί να αποτελέσει μόνον η Κλαδική Σύμβαση της 1ης Δεκεμβρίου 2008** και δεν αποδεχόμαστε ουδεμία αλλαγή στην *υπογραφείσα* αυτή σύμβαση. Για αυτή τη Κλαδική Σύμβαση αγωνιστήκαμε, για αυτήν δεχθήκαμε να κάνουμε υποχωρήσεις για να καταλήξουμε σε συμφωνία και τίθεται πλέον θέμα αξιοπρέπειας του καθενός να μη δεχθούμε κάτι άλλο από αυτό στο οποίο συμφωνήσαμε.

Το ανέφερα κα στο [χθεσινό μου κείμενο](#) ότι οι μόνοι που έχουν την δικαιοδοσία να διαπραγματευτούν την όποια σύμβαση και να αποφασίσουν για το αν το νομοσχέδιο του Αβραμόπουλου μπορεί να θεωρηθεί ότι υποκαθιστά την υπογεγραμμένη Κλαδική Συμφωνία είναι η [Διαπραγματευτική Ομάδα](#) που δημιουργήθηκε με απόφαση του Έκτακτου Συνεδρίου. Συνεπώς η όποια προσπάθεια «παράκαμψης» της Διαπραγματευτικής Ομάδας χαρακτηρίζεται από δόλο, από προδοσία του αγώνα των γιατρών και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ανάλογα.

Θέτω ευθέως το θέμα αυτό και προς όλα τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου και όλων των παρατάξεων. Ακόμα περισσότερο όμως το θέτω στους μαχόμενους νοσοκομειακούς γιατρούς και

τους καλώ να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων δίνοντας την ηχηρή τους άρνηση στην αποδοχή της προδοσίας που επιχειρείται.

Το θέμα αυτό είναι πέρα από κομματικές και παραταξιακές σκοπιμότητες και τολμώ να πω ότι στη παρούσα φάση δεν με απασχολεί ούτε η πολιτική ανάλυση των όσων συμβαίνουν ούτε ποιες πολιτικές σκοπιμότητες τα υποκινούν. Προτιμώ να δω το πρόβλημα σαν ένας νοσοκομειακός γιατρός που μάχομαι για τα εργασιακά μου δικαιώματα, που θέλω να συνεχίσω να συντηρώ την οικογένειά μου με την εργασία μου και μόνο και που να μη ντρέπομαι να δηλώνω το επάγγελμά μου.

Ο αγώνας των νοσοκομειακών γιατρών είχε σαφώς καθορισμένους στόχους. Απαιτούσαμε (και δεν απαιτούσαμε) ανθρώπινα ωράρια εργασίας, αξιοπρεπείς αποδοχές και θεσμικές αλλαγές για να εξέλθουμε από τον «εργασιακό μεσαίωνα» όπως το ονόμαζε και ο Αβραμόπουλος. Αυτά τα αιτήματα τα θεωρώ ανθρώπινα και υπεράνω κομματικών ή παραταξιακών σκοπιμοτήτων. Στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης κάναμε αρκετές - ίσως και πάρα πολλές - υποχωρήσεις αλλά καταλήξαμε ωστόσο σε μια συμφωνία. Μια συμφωνία η οποία μπορεί να μη κάλυπτε πλήρως και όλους τους νοσοκομειακούς γιατρούς αλλά η οποία έγινε αποδεκτή με ανακούφιση από όλους. Θεωρήσαμε ότι επιτέλους βλέπαμε ένα φως μέσα στο σκοτεινό τούνελ της αυριανής πορείας του ΕΣΥ, ότι κάτι θα άλλαζε και ότι τελικά ούτε τα νοσοκομεία θα έκλειναν, ούτε το ΕΣΥ θα κατέρρεε σε μια άμορφη μάζα χαλασμάτων (απ' όπου θα έκαναν επιλογή από τα μπάζα οι ιδιωτικές επιχειρήσεις του χώρου της Υγείας) και που μας επέτρεπε να φανταζόμαστε την εργασία μας ανθρώπινη και με αξιοπρέπεια.

Αλλά η ιστορική κατάρα της Ελλάδας, αυτή που μας σπιλώνει ανά πάσα στιγμή σήκωσε και πάλι το φοιιδωτό της κεφάλι για να δηλητηριάσει και να σκοτώσει όνειρα και ελπίδες. Γιατί εκτός από τα ηρωικά και δοξασμένα ονόματα της Ιστορίας έχουμε και τους Εφιάλτες μας.

Οφείλουμε όλοι να αποτρέψουμε αυτή τη προδοσία που επιχειρείται εις βάρος μας. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι μετά από τους αγώνες ετών φτάσαμε στη βρύση και ότι κάποιοι ιδιοτελείς θα μας στερήσουν το δικαίωμα να πιούμε και να ξαποστάσουμε.

Εν κατακλείδι, κλαδική συμφωνία μπορεί να αποτελέσει μόνον η Κλαδική Σύμβαση της 1ης Δεκεμβρίου 2008 και δεν αποδεχόμαστε ουδεμία αλλαγή στην υπογραφή αυτή σύμβαση.

Άλλωστε δεν μας εμποδίζει τίποτα στο να εφαρμόσουμε το 48ωρο, να κινήσουμε την διαδικασία για Έκτακτο Συνέδριο με μομφή κατά της προδοσίας, προσφυγές με όλα τα ένδικα μέσα για αθέτηση των αποφάσεων του Συνεδρίου και φυσικά με την μη αποδοχή της όποιας συμφωνίας προκύψει μεταξύ «ηγεσίας» της ΟΕΝΓΕ με τον Αβραμόπουλο – εφ' όσον αυτή δεν είναι αυτούσια η Κλαδική Σύμβαση της 1/12/2009.